

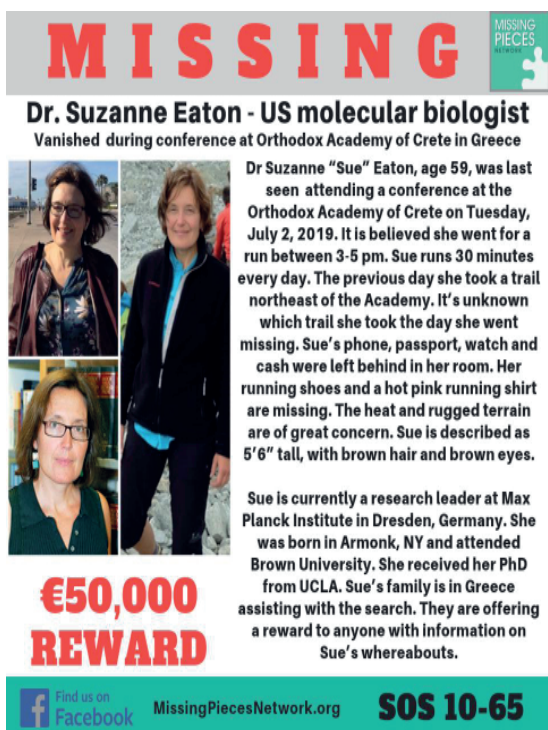
Αναδιφώντας το χθες (151)

Εις μνήμην μιας σπουδαίας και γενναίας γυναίκας: Suzanne Eaton (Καλιφόρνια 1959-Κρήτη 2019)

■ Του ΧΑΡΗ ΣΤΡΑΤΙΑΔΑΚΗ

Πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τρίτη η δίκη του δολοφόνου της αμερικανίδας βιολόγου Suzanne Eaton, που είχε τελεστεί τον Ιούλιο του περασμένου έτους στην περιοχή του Κολυμπαρίου Χανίων. Η αναζήτηση του πτώματος επί μία σχεδόν εβδομάδα είχε τότε συνταράξει την Κρήτη. Έγινε σε μια περιοχή στην οποία όλοι υποψιάζονταν τον αυτουργό του εγκλήματος, όμως κανένας δεν άνοιγε το στόμα του, είτε από φόβο είτε εξαιτίας μιας περίεργης ομερτα, που επικρατεί όχι μόνο στην Κίσαμο αλλά και σε άλλα μέρη του νησιού μας. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι όλοι μύριζαν επί μία εβδομάδα μυρωδιά «μπριτζόλας» σε χωριό του Ρεθύμνου αλλά κανένας δεν το κατέθεσε στη δίκη για τον δολοφόνο της Βουλγάρας εργαζομένης, της οποίας το πτώμα δεν βρέθηκε ποτέ.

Η Suzanne Eaton, η δική μας, η Κρητική Σούζαν, όπως ήθελε να λέγεται, είχε γεννηθεί το 1959 στο Όκλαντ της Καλιφόρνια των ΗΠΑ. Από παιδί προσανατολιζόταν προς τις επιστήμες, έχοντας ως πρότυπο από τα επτά της χρόνια τον Spock, έναν φανταστικό χαρακτήρα του Star Trek, που υπηρετούσε το διαστημικό σκάφος του ως πρώτος αξιωματικός επιστήμονας. Μεταξύ άλλων η Σούζαν αποτελούσε ταλαντούχα πιανίστρια, ασχολούμενη με το όργανο αυτό από την ηλικία των οκτώ ετών. Ήταν επίσης λάτρης του αθλητισμού, ασχολούμενη με το Τάε Κβο Ντο, στο οποίο κατείχε τη «μαύρη ζώνη», ενώ έκανε δρόμους και τζόκινγκ όποτε κι όπου μπορούσε.

Από τη Βικιπαίδεια πληροφορούμαστε ότι η Σούζαν Ήτον σπούδασε βιολογία στο πανεπιστήμιο Μπράουν, το έβδομο παλαιότερο ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στο Πανεπιστήμιο του Λος Άντζελες στην Καλιφόρνια και την υποστήριξε το έτος 1988. Είχε ως θέμα της τη «Μοριακή ανάλυση της βαριάς αλυσίδας του πρωθητή ανοσοσφαιρίνης» και πραγματοποιήθηκε υπό την επίβλεψη της καθηγήτριας Κάθριν Καλάμ. Βραβεύτηκε γι' αυτήν το ίδιο έτος από την Ένωση Ακαδημαϊκών Γυναικών των ΗΠΑ με το βραβείο «Σίδνεϊ. Σ. Ρίτενμπεργκ για διακεκριμένο ακαδημαϊκό επίτευγμα στη μικροβιολογία».

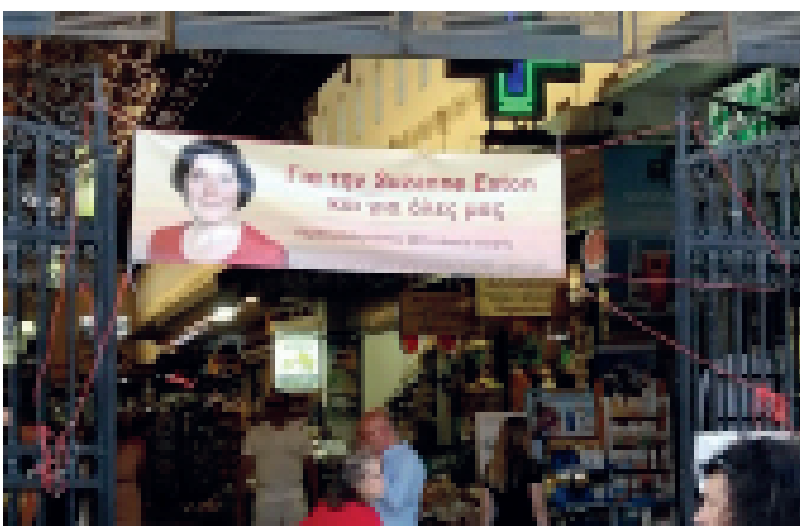

Από το 1988 μέχρι το 1993 εργάστηκε στο πεδίο της αναπτυξιακής βιολογίας στο Πανεπιστήμιο που σπούδασε. Από το 1993 μετακόμισε στη Γερμανία και για εννέα χρόνια εργάστηκε στο Ευρωπαϊκό Εργαστήριο Μοριακής Βιολογίας στη Χαϊδελβέργη. Από το 2000 εργαζόταν ως επικεφαλής ερευνητικής ομάδας στο Ινστιτούτο Μοριακής Κυτταρικής Βιολογίας και Γενετικής Μαξ Πλανκ στη Δρέσδη της Γερμανίας. Το 2006 τιμήθηκε με το Βραβείο Αριστείας στην έρευνα των γυναικών στην κυτταρική βιολογία. Το 2015 ανακηρύχθηκε καθηγήτρια αναπτυξιακής κυτταρικής βιολογίας ασπονδύλων στο τεχνολογικό πανεπιστήμιο της Δρέσδης. Ήταν παντρεμένη με τον Βρετανό επιστήμονα Άντονι Α. Χάιμαν, επίσης μοριακό βιολόγο, με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά.

Τα υπόλοιπα μας έγιναν γνωστά σε όλους με τον πιο οδυνηρό τρόπο. Βρισκόταν στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης στο Κολυμπάρι για ένα επιστημονικό συνέδριο, απ' όπου και εξαφανίστηκε στις 2 Ιουλίου 2019. Είχε βγει για τζόκινγκ, όταν ο ντόπιος νεαρός αγρότης Ιωάννης Παρασκάκης την εντόπισε μόνη, τη χτύπησε επανειλημμένα με το αυτοκίνητό του, την έβαλε αναίσθητη στο πορτμπαγκάζ (για να μην το «λερώσει» με αίματα) και την μετέφερε σε γερμανική πούγκα στο Μάλεμε. Εκεί τη βίαιε ενόσω ακόμα χαροπάλευε και την αποτλείωσε με πνιγμό, πετώντας την στη συνέχεια σε όρυγμα βάθους 8 μέτρων. Η σορός της εντοπίστηκε σε αποσύνθεση κατά τύχη από δύο αναζητητές θησαυρών.

Για τον θάνατό της εκδόθηκαν κάμποσες ανακοινώσεις και ψηφίσματα, από την Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης, από την Ιερά Σύνοδο του νησιού, από τον Πατριάρχη Κωνσταντινούπολης και άλλους, όχι όμως και από το κατεχόμενην ίδρυμα που όφειλε να το πράξει, από το Πανεπιστήμιο Κρήτης, στην ακαδημαϊκή επικράτεια του οποίου συντελέστηκε το έγκλημα και το οποίο επιπροσθέτως διαθέτει τμήμα βιολογίας. Την τιμή του ιδρύματος έσωσε μεμονωμένα η καθηγήτρια του τομέα Βυζαντινής και Νεοελληνικής Φιλολογίας Αγγέλα Καστρινάκη, η ομιά της οποίας στην τελετή αποφοίτησης της Φιλοσοφικής Σχολής έμεινε ιστορική.

Το Πανεπιστήμιό μας δεν διοργάνωσε δυστυχώς ενάμιση χρόνο μετά αυτό που κάνουν όλα τα ακαδημαϊκά ιδρύματα στον κόσμο, ένα επιστημονικό μνημόσυνο, πράγμα που όφειλε να πράξει όχι μόνο αυτό αλλά και η Ορθόδοξη Ακαδημία. Την τιμή του νησιού μας έσωσαν και πάλι μερικές γυναίκες οργανώσεις, όπως στα Χανιά το Ψυχολογικό Κέντρο με την διαδήλωση που διοργάνωσε στη Δημοτική Αγορά και στο Ρέθυμνο η ΧΕΝ με τη διαδήλωση που οργάνωσε και την επίδοση του σχετικού ψηφίσματος στην αντιπεριφερειάρχη Ρεθύμνης.

Στο ψήφισμα εκείνο ζητούνταν η επίσημη των διαδικασιών για την εφαρμογή και στη χώρα μας της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και σημειωνόταν: «... Καλούμε τη βουλή, την κυβέρνηση, το δικαστικό σώμα, την αστυνομία, να αναλάβουν τις ευθύνες τους, θέτοντας το θέμα της έμφυλης βίας ως ζήτημα απόλυτης προτεραιότητας και να συνειδητοποιήσουν ότι ως πολίτες δεν έχουμε άλλη ανοχή απέναντι στους βιασμούς, τις δολοφονίες, τον εκφοβισμό, την κακοποίηση και της διακρίσεις κατά των γυναικών».

Εξαιρετικά κακή εντύπωση έκανε στα διεθνή μέσα ενημέρωσης η προσπάθεια συγκάλυψης των ευθυνών από τμήμα της τοπικής κοινωνίας. Απ' ότι αποδείχτηκε ο Παρασκάκης είχε επιχειρήσει στο παρελθόν να δολοφονήσει και βιάσει τρεις τουλάχιστον γυναίκες. Ο πατέρας του, ιερέας στο επάγγελμα, είχε πείσει τις γυναίκες αυτές να μην υποβάλουν μηνύσεις. Όλοι γνώριζαν αλλά κανένας τελικά δεν μιλούσε, μέχρι που το πτώμα βρέθηκε τυχαία, όπως ήδη αναφέραμε. Μερικοί μάλιστα λένε ότι δεν θα βρισκόταν ποτέ αν ανήκε σε κοινή θνητή και όχι σε Αμερικανίδα πολίτη, για την οποία ενδιαφέρονταν το FBI.

Η Έλενα Ακριτά έγραψε ένα εξαιρετικό και θαρραλέο άρθρο για τη συμπεριφορά αυτή των τοπικών κοινωνιών: «Καλό παιδί!»: «Δεν είχε δώσει δικαιώματα στη γειτονιά», «ιδέα δεν είχαμε». Είπαν. Κι έπεσαν από τα σύννεφα. Προφανώς κανένας γείτονας δεν γνώριζε τον βίο και την πολιτεία του τύπου αυτού. Κανένας δεν ήξερε πως -πριν φτάσει στον φόνο- ο 27χρονος είχε επιτεθεί σε μια Πολωνή, που μάλιστα τη χτύπησε με το αυτοκίνητο. Κανένας γείτονας δεν ήξερε πως, πριν από αυτό, επιτέθηκε σε μια Λιθουανή που σώθηκε η γυναίκα γιατί ξέφυγε από την ερημιά κι έτρεξε σε κατοικημένη περιοχή...»

«...Κανένας γείτονας δεν ήξερε πως είχε επιτεθεί και σε Ελληνίδα - προφανώς για να μην τον πουν και ρατσιστή τον άνθρωπο - που κι αυτή την γλίτωσε την τελευταία στιγμή. Και βεβαίως κανένας γείτονας δεν ήξερε πως πέσει ο ίδιος άνθρωπος είχε συλληφθεί στην Κρήτη για εμπρησμό. Κι όταν ερωτήθηκε το γιατί και το πώς από την αστυνομία, απάντησε πως έβαλε φωτιά γιατί του άρεσε να ακούει λέει τις σειρήνες της Πυροσβεστικής...»

Πρόταση παρακολούθησης βίντεο

Αναζητήστε στο διαδίκτυο, στο YouTube, ένα απόσπασμα από ομιλία της Σούζαν Ήτον για τη γενετική. Δεν ξέρω αν φτάνει για ν' αγαπήσετε τον επιστημονικό αυτό κλάδο, όμως σίγουρα θ' αγαπήσετε τη Σούζαν, μεταξύ άλλων και για το χιούμορ της και θα λυπηθείτε για μια ακόμα φορά που η επιστημονική της καριέρα και η ίδια της η ζωή διακόπηκε για πάντα. Διακόπηκε δυστυχώς στον τόπο μας, από έναν συμπατριώτη μας και μάλιστα με τον πιο επώδυνο τρόπο, τέτοιο που ούτε το πιο σαδιστικό μυαλό δεν θα διανοούνταν ποτέ. Η μνήμη της ας παραμείνει αιώνια κι ο τόσο άδικος χαμός της ας αποτελέσει τον καταλύτη για να προβληματιστούμε και να πούμε «ως εδώ και μη παρέκει» στην παράλληλη στη δική μας κοινωνία των όπλων, των κουτών, του χασις, του ατρισμού και της κακοποίησης ανθρώπων και ζώων.

